

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Bc. J. M.**, zastoupený Mgr. Filipem Hajným, advokátem se sídlem Francouzská 30, Praha 2, proti žalované: **Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava**, se sídlem 17. listopadu 2172/15, Ostrava – Poruba, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2015, č. j. 22 A 35/2013 - 49,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaná Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 25. 6. 2015, č. j. 22 A 35/2013 - 49, kterým bylo zrušeno rozhodnutí rektora stěžovatelky ze dne 14. 2. 2013, č. j. 218/12-9930/4, a věc byla vrácena stěžovateli k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí kvestora stěžovatelky ze dne 26. 12. 2012, č. j. 372/12-9510, o odmítnutí části žádosti žalobce o poskytnutí informace. Konkrétně žalobci nebyly poskytnuty informace o platech, odměnách a jiných obdobných finančních plněních z veřejných prostředků v roce 2011 poskytnutých vedoucím představitelům vysoké školy (rektor, proreктоři, kvestor, kancléř, vedoucí pracovníci rektorátu).

Spolu s kasační stížností stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedla, že jí hrozí nepoměrně větší újma, než jaká hrozí jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Újmu spatřuje v tom, že se žalobce snaží ohrozit osobní údaje zaměstnanců stěžovatelky, což by mělo skutečné a intenzivní dopady do jejich soukromí a rodinného života. Žalobce napříč univerzitami účelově a svévolně zneužívá práva na informace. Čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod zakotvuje rámec pro ochranu soukromí a osobního života. Právo na svobodu projevu je pak zakotveno v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech. Užití těchto práv s sebou nese i zvláštní povinnost a odpovědnost, a proto musí podléhat určitým omezením. Veškeré

zásahy do soukromí kohokoliv musí být učiněny v mezích a na základě zákona. Nelze vyloučit, že kasační stížnosti bude vyhověno. Pokud by jí nebyl přiznán odkladný účinek, byla by stěžovatelka nucena vydat nové rozhodnutí a vyhovět tak žádosti žalobce. Rozhodování Nejvyššího správního soudu by se tak stalo tzv. akademickým výrokem. Následné zrušení rozhodnutí krajského soudu by ztratilo svůj smysl a účel kasační stížnosti.

Žalobce navrhl, aby byl návrh stěžovatelky zamítnut. Přiznání odkladného účinku je mimořádným opatřením. V daném případě by znamenalo naprostou zbytečnost předchozího řízení před krajským soudem, který rozhodování odložil, dokud nebyla tato problematika vyložena rozšířeným senátem. Žalobce nesouhlasí s tím, že by se řádný výkon zákonných povinností žalovaným měl označovat jako újma. Návrh nedostatečně vysvětluje, proč by tato újma měla být nepoměrně větší, než ta, která vznikne žalobci. Žalobce o poskytnutí informace požádal dne 21. 11. 2012. Další odklad uspokojení práva žalobce by byl spíše výsměchem ústavně zakotvenému právu na informace a řádnému fungování veřejné správy vůči občanům. Ani podmínka souladu s důležitým veřejným zájmem není splněna. Je to právě uspokojování práva žalobce na informace, na kterém je prokazatelně veřejný zájem.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *„jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

Rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem v projednávané věci Nejvyšší správní soud neshledal. Jakkoliv lze shledat veřejný zájem na tom, aby byla veřejnost informována o nakládání s veřejnými prostředky, tento veřejný zájem rozhodně není přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti ohrožen. Dojde totiž pouze k dočasnému odložení účinků napadeného rozsudku, nikoliv k úplnému zmaření realizace práva na informace, tedy zamezení informování veřejnosti.

Zbývá tedy uvážit, do jaké míry převažuje požadavek stěžovatelky nad zájmy žalobce, jinak vyjádřeno, zda okamžité splnění povinností vyplývajících pro stěžovatelku z napadeného rozsudku pro stěžovatelku představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasné suspenze tohoto rozsudku pro žalobce.

Při řešení této otázky Nejvyšší správní soud přiznal opodstatněnost námitce stěžovatelky upozorňující na fakt, že byla-li by sporná právní otázka vyřešena v řízení o kasační stížnosti v její prospěch, šlo by o úspěch ryze akademický; informace by mezitím již byly poskytnuty. Nejvyšší správní soud však zdůrazňuje, že tato námitka mohla být akceptována jen proto, že nešlo pouze o bezprostřední zájem stěžovatelky, ale zejména o

pokračování

zájmy osob, jejichž platové poměry by měly být zveřejněny. Tyto osoby se zatím k věci samé nevyjádřily, Nejvyšší správní soud by považoval za nesprávné o jejich zájmu nepřiznáním odkladného účinku *de facto* rozhodnout. Nelze přehlédnout fakt, že poskytnutím informací dotýkajících se platových poměrů těchto osob by se stěžovatelka mohla za jistých okolností sama vystavit újmám vyvolaným právními kroky těchto osob.

Nejvyšší správní soud má zároveň za to, že výše popsaná újma, která hrozí stěžovateli, je nepoměrně větší, než újma, která hrozí žalobci v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předně je totiž nutno zopakovat, že přiznáním odkladného účinku nebude právo stěžovatele na poskytnutí informací zmařeno, nýbrž toliko odložena jeho realizace. V samotném odložení realizace stěžovatelova práva, byť o poskytnutí informace požádal již 21. 11. 2012, Nejvyšší správní soud spatřuje toliko velmi malou újmu, která je podstatně nižší, než újma, která hrozí stěžovateli v důsledku okamžité realizace napadeného rozsudku.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. října 2015

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu